

Jednoho krásného podzimního dne jsem se vydal na akci, kterou pořádalo Hluboké nedorozumění, na kterou mě pozval **Pavel Macháček** (zvaný též Jim - basista tramské kapely Falešná karta), můj kamarád z dřívějších dob. Nedalo mi to, protože dlouho jsem se s ním neviděl. Celé to krátké setkání mě ponuklo k tomu s ním udělat malou rozprávku, kterou vám chci nyní přiblížit mladého muzikanta, který má podle mého našlápnuto.

Tak Jime, poznali jsme se, hádám, před pěti lety v Horním Jelení. Pamatuju si tě jako nadšeného trempa, hrajícího Ryvolovky do brzkých ranních hodin. Co od té doby? Změnilo se něco? Pět let je dlouhá doba.

No pane, natrefil jsi hnedka z kraja na ožehavý téma. Přestal sem nosit maskáče, a trošku přitvrdil, z Ryvolovek se stal Clapton, ze Samsona AC/DC a celkově i když se držím víceméně tramských a folkových akcí. Potlachů míň, hudby víc.

Ale s Falešnou kartou hraješ dál. A co jsem tě tak slyšel, dokonce vystupuješ i sám, i když je to spíš taková písničkářská muzika.

Pavel Jim Macháček na prknech Notování

foto: Tomáš Pohl ©

Jasně, tak nějak pomalu se adaptuju na vystupování pod vlastní direktivou, vzhledem k tomu, že klukům se moje písničky do repecu moc nehodí. Ale osvojuju si to, co v kapele nezískám a beru to jako takovej přechodnej článek mezi hraní s FK a hraní s kapelou, která by jela více podle mé taktovky ve všech směrech.

Takže plánuješ útek z FK k něčemu jinému? Více rockovému nebo folkovému? Nebo snad už něco kuješ?

No vlastně teď kuju pikle a víceméně se ohlížím po uskupení, které by mi nabídlo prostor jak pro vlastní tvorbu a aranže, tak pro samotné hraní vlastním stylem. Znamená to i to, že bych se věnoval samozřejmě kytarě a pokud možno i elektrické.

A výsledek? Máš představu něčeho konkrétnějšího?

Tož nedávno sem zjistil, že už existuje aj Satriani revival, na který jsem si brousil zuby, (smích) ale jednak mi k tomu chybí několik mnoho mílových kroků tvrdé kytarové dřiny a jednak už takový existuje, takže to vypadá, že se to bude ubírat směrem, který ovlivní asi všichni případní členové.

V poslední době jsem sledoval, že se ti daří ukazovat, jak to vypadá s nějakou prezentací tebe? Co CD, nějaký web, blog, koncerty?

No CD už je skoro rok nahraný, bohužel se nedaří sehnat finance na jeho vydání, respektive furt se to protahuje, chce to trpělivost. Web mám, ale je to takový recesistický webík nepříliš často udržovaný, protože na to nemám moc času. A koncerty? Občas se nějaký naskytne, většinou je spojený s koncertem FK, takže pokud mě někdo chce slyšet, ať se mě zeptá jestli někde hraju, případně dojde na nějaký koncert FK (smích).

Víc o tom CD?

Tož, je to takové víceméně demo. Nahrával jsem ho v Havířově na popud kamaráda, který dělá zvukařčinu atd. Bude se jmenovat "Z cest", bude tam dvanáct písniček, všechny z mého pera hudbou i textem, mám tam pár hostů vesměs z mého okolí, takže podle mého bude vonět samými novými tvářemi.

Kde bereš inspiraci pro psaní? Poslouchal jsem některé tvoje texty podrobněji a některé zpracování tématu mi připadnou trošku zralejší, než na kluka, kterému je dvacet dva let.

No?ehm?tak jsi mě vyhmátl (smích). Ne abych pravdu řekl nevím, asi se nechám něčím ovlivnit, v nějakou chvíli prostě poslouchám to, za pár měsíců zas tamto. A téma, to se někde vezme samo. Napadne mě nějaká myšlenka a najednou na to mám nějaký rým a tak a je to. Poslední dobou zjišťuju, že první nápad - ten impulz - nakonec zúročím až ve druhé, nebo třetí sloce. Dá se říct, že začínám od prostředka. Takže to nejdřív nemá ani hlavu, ani patu.

Zajímavý postup, teď trochu k bulváru. Kdo tě zná, ví, že jsi stěhovavý pták a zeptat se tě na to, odkud jsi, je stejné, jako rozpoutat diskusi o CzechTeku. Jak to s tebou teda je? Odkud jsi?

Řekl sis o to. (má cenu psát, že ten člověk se pořád směje?). Takže je to tak, že jsem se narodil v Kroměříži. Po velmi krátké době - to si ještě nemůžu pamatovat - jsme se přestěhovali do Chropyně, což je kousek odtama. Velký zlom přišel, když mi bylo osm a přestěhovali jsme se do Svratky, což je na Vysočině. Odtud po menších životních peripetiích jsem se nastěhoval do Žďáru nad Sázavou a asi rok jsem pendloval mezi Žďárem a Zlínem, kde jsem měl přítelkyni. Mezitím jsem ukončil školu a pár měsíců na to jsem se přestěhoval do Brna za práci. A tam teď přebývám a asi ještě nějaký čas budu.

Hm, tak to je vyčerpávající. A co tě vedlo zrovna k Brnu?

No mladej kluk, čerstvě po škole na Vysočině těžko hledá práci, pokud nechce skončit u lisu za minimální mzdu, tak jsem hledal venku. Stejně tak jsem mohl skončit v Praze, v Hradci králové, nebo ve Zlíně. Našel jsem v Brně práci a po čase zjistil, že líp to dopadnout nemohlo, protože je v Brně hodně muzikantských příležitostí.

Takže si mladý, spokojený, zjevně nadaný, máš šikovnou přítelkyni, kapelu, svoji hudební cestu. Je něco co ti chybí?

Jo, ropný pole a hotel v Dubaji. Dobře, tak snížím. Vlastní studio, čas a dostatek financí, abych se mohl věnovat tomu, čemu opravdu chci. Ale to chybí asi každému.

Pavel Jim Macháček: Nejdrív to nemá ani hlavu ani patu

Napsal uživatel Jano Peterka
Pátek, 09 Prosince 2005 03:30

Takže charitativní činnosti.

(smích) Jasně, jak jinak. Muzicírování v tomhle žánru charitu tak trochu připomíná, ale o tom to je, nestěžuju si.

Tak díky za rozhovor, přeju dostatek všeho potřebného k úspěšnému muzicírování, jak říkáš a teď jdeme na to slíbené pivo.

Díky, není za co, jdeme.

Samozřejmě jsme v rozhovoru strávili ještě spoustu času, ale uveřejňovat tlachání dvou kluků, kteří se bezmála tři roky nepotkali, nebylo mým záměrem. Věřím, že se mi podaří vás nalákat na nějaký z jeho koncertů, sám si takový rozhodně nenechám ujít.